

teatre lliure

**CHICHA MONTENEGRO
GALLERY**

creació i direcció Carles Santos

FITXA PEDAGÒGICA

ÍNDEX

PREPARA'T PER AL LLIURE

FITXA ARTÍSTICA	2
INFORMACIÓ PRÈVIA	3
Sobre l'autor.....	3
Sobre l'obra.....	5
Els espectacles escènics-musicals.....	6

© fotos d'assaig Ros Ribas

PER TREBALLAR A L'AULA

PROPOSTES DIDÀCTIQUES	7
Relacionades amb el context	7
Relacionades amb l'escenografia	8
Relacionades amb la posada en escena.....	10
Relacionades amb els personatges	12
Relacionades amb el material gràfic.....	13

© fotos d'assaig Ros Ribas

FITXA ARTÍSTICA

Teatre Lliure: Montjuïc - del 7 al 17 d'octubre

Chicha Montenegro Gallery

creació i direcció **Carles Santos**

intèrprets

Begoña Alberdi / Queralt Albinyana / Antoni Comas / Ana Criado / Toni Marsol / Claudia Schneider

música original **Carles Santos** / escenografia i vestuari **Montse Amenós** / il·luminació **Samantha Lee** / coreografia **Montse Colomé** i **Toni Jodar**

ajudanta de direcció **Anna Llopart** / ajudant d'escenografia i vestuari **Jose Novoa** / director de vol **Àngel Pruna** / so **Damien Bazin** / cant d'inici **Flavio Oliver** / alumna en pràctiques de coreografia de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona **Marta Filella**

construcció d'escenografia **Arts-cènics** / sistemes de vol subministrats per **Hall Associates Flying Effects** / efectes de vol creats per **Accialt Flying Effects** / efectes especials **NASA FX** / confecció de vestuari **Goretti Puente** / estampació tèxtil **Montse Amenós** i **Jose Novoa**

Santos torna a flirtejar amb el risc i proposa una aventura humano-literària-musical entre quatre personatges que busquen una explicació al seu passat compartit i un punt de partida per al futur. Un joc de relacions reglat que han de pactar amb Chicha Montenegro.

Carles Santos és Músic Resident del Teatre Lliure.

INFORMACIÓ PRÈVIA

SOBRE L'AUTOR

.....

Biografia

Carles Santos

(Vinaròs, 1940)

Pianista, compositor i artista polifacètic. Graduat pel Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Va continuar els seus estudis a París, amb els mestres Février, Casadesús, Maga Tagliaferro i Margaret Long; i posteriorment a Suïssa, com alumne de Harry Datymer. El 1961 va començar a actuar com a pianista, interpretant obres de Bartók, Schönberg i Webern. El 1968 es va traslladar als Estats Units, on va conèixer músics d'avantguarda com John Cage. Als anys setanta va fundar, juntament amb Josep Maria Mestres-Quadreny, el Grup Instrumental Català (GIC).

Ha treballat en cinema amb Pere Portabella, com a compositor, intèrpret i guionista, a *Nocturn 29* (1968), *Miró l'altre* (1969), *Informe general sobre algunas cuestiones para una proyección pública* (1976), *El pont de Varsòvia* (1989), *Las variaciones Goldberg* (2007). Com a realitzador, també té filmografia: *L'àpat* (1967), *La cadira* (1968) o *LA-RE-MI-LA* (1979).

Ha rebut diversos premis i condecoracions, com el Premi Nacional de Composició de la Generalitat de Catalunya (1990); el Premi Ciutat de Barcelona de la Música (1993); el Premi Ciutat de Barcelona a la Projectió Internacional (1996); la Creu de Sant Jordi (1999). També té diversos premis Max pels seus espectacles escènics.

Crea la Companyia Carles Santos amb Mariaelena Roqué presentant la seva obra com a autor, compositor i director en teatres i festivals internacionals, com ara el Festival de Teatre d'Edimburg, el Festival d'Automne de París i l'Odéon, Les nuits de Fourvière i TNP de Lió, entre altres. Alguns dels seus espectacles més destacats són *Arganchulla Arganchulla Gallac* a l'Akademie der Kunst de Berlín (1987), *Tramuntana Tremens* al Mercat de les Flors Barcelona (1989), *Asdrúbila* (1992), Jocs Olímpics de Barcelona (1992), *Ricardo i Elena* al Teatre Nacional de Catalunya (2000), *L'adéu de Lucrecia Borja* per a la inauguració del Teatre Lliure de Montjuïc (2001), *Sama Samaruck Suck Suck* a la La Villette de París (2002), *El Compositor, La Cantant, el Cuiner i la Pecadora* (2003) i *La meua filla sóc jo* (Teatre Lliure, 2005, espectacle guardonat amb tres Premis Max).

A més de la seva producció musical, cinematogràfica i escènica, Carles Santos es també creador d'una important obra plàstica, principalment fotogràfica. El 2006 va ser objecte de dues exposicions, actualment en itinerància: *Visca el Piano*, sobre el conjunt de la seva obra, a la Fundació Miró de Barcelona, i *Mariaelena desvesteix Carles Santos*, creada per Mariaelena Roque amb els vestuaris pertanyents a les seves obres al Museu Tèxtil i de la Indumentària de Barcelona.

El 2007 va presentar al Palau Sant Jordi de Barcelona una cantata per a 3000 nens i nenes per encàrrec del Secretariat de Corals Infants de Catalunya, la gira del seu darrer espectacle *El fervor de la perseverança* i el concert de piano *He de ser castigat per no haver estimat mai ningú*, presentats al Teatre Lliure durant la temporada 2006-2007.

La temporada 2007-2008 estrena l'espectacle *Ebrofalia copulativa* al Sònar de Frankfurt. Ha compost la música de *Tirant lo Blanc*, de Joanot Martorell, dirigida per Calixto Bieito, i l'acció per a piano i la ballarina Sol Picó amb versió de l'*Himne dels Segadors*, presentats en el marc de la representació de la Cultura Catalana a la Fira del Llibre de Frankfurt. El maig de l'any passat va estrenar al Teatre Lliure *brossalobrossotdebrossat* (premi de la Crítica 2008) un homenatge íntim al poeta Joan Brossa, amic i col·laborador de Santos. el seu últim espectacle al Lliure ha estat *Piturrino fa de músic*, un concert al límit de la interpretació musical, que es va poder veure a l'Espai Lliure durant el cicle Radicals, al mes de maig passat.

Actualment prepara dos espectacles com a artista convidat a la fira de Música Mediterrània de Manresa.

© fotos d'assaig Ros Ribas

SOBRE L'OBRA

.....

Anteriorment, aquest guió va tenir cinc títols més: *Rabodània*, *Psicodània*, *Labodània*, *Totodània* i *Amarat*.

Un tenor escrividor, una soprano escrividora, una contralt escrividora i un bariton escrividor, que en el temps han tingut entre ells diferents tipus de relació d'amistat, de convivència, d'engany, de rebuig, d'amor..., després de fer-se un bany a l'alba, decideixen escriure quatre textos sobre Chicha Montenegro, per a la qual cosa estableixen unes determinades regles de joc.

Aquestes regles fixen el temps, el procés, la incomunicació entre ells, formes d'investigació, relacions a pactar amb Chicha Montenegro, immersió en el passat, evitar la mort si és possible, menjar sempre el mateix durant el període de creació, eliminar les relacions familiars i personals de cada un d'ells, deixar la feina, no viatjar, masturbació regulada, informació general controlada, opció a conviure amb animals i, pel que fa a la música, música de Chicha Montenegro.

El motiu d'aquesta aventura humano-literària seria trobar una explicació a tot un passat compartit i, d'alguna manera, el desig de trobar un nou punt de partida per a, des d'aquí, projectar-se al futur.

El final de tot aquest procés és la presentació dels quatre textos i la lectura simultània a càrrec de Chicha Montenegro. A partir d'aquest moment, esdevé el que mai podien esperar cap dels quatre músics-escrividors, almenys dins d'aquest text-projecte.

No revelaré la sorpresa o desenllaç final sense haver parlat abans amb els meus productors i distribuïdors.

Carles Santos

© fotos d'assaig Ros Ribas

ELS ESPECTACLES ESCÈNICS-MUSICALS DE CARLES SANTOS

.....

Independentment de la gestualitat, teatralitat i treball corporal que Carles Santos posa en peu en moments molt concrets de la seva trajectòria artística, és a partir de principis dels vuitanta, i com a fruit de l'acumulació de diverses experiències culturals, quant Santos inaugura un gènere artístic.

Sense poder ser adscrit de manera absoluta a l'òpera, al teatre musical, a la dansa o a la *performance*, això els integra a tots ells, introduint, a més elements teatrals mai anteriorment exhibits a l'espai escènic. Es tracta de la sèrie de treballs escènic-musicals que tenen el seu punt de partida en l'espectacle *Beethoven, si tanco la tapa...què passa?* (1982). A aquesta seguirà una llarga llista de realitzacions (quasi una per any) on es condensen sota el dictat de la música tots els llenguatges i gèneres artístics practicats al llarg de la seva carrera.

Carles Santos no es pot considerar un artista conceptual, tot i que hi ha conceptualisme en la seva expressió artística; no és un músic repetitiu, encara que hi hagi repetició en la seva música, no és un artista surrealista encara que els seus muntatges ho siguin. L'obra de Carles Santos és un cas en si mateixa. És evident que es poden establir relacions del seu treball amb altres desenvolupats per la vanguardia musical europea i americana. De la mateixa manera també es podrien establir diferents semblances amb el teatre musical proposat per Mauricio Kagel, amb les accions de Fluxus, o fins i tot les manifestacions de la música escènica tradicional, però mai podran ser inscrites ni com una variant de les mateixes.

© fotos d'assaig Ros Ribas

PROPOSTES DIDÀCTIQUES

A continuació us presentem diferents propostes didàctiques relacionades amb el context, l'escenografia, els personatges i el material gràfic, per tal que els professors triïn les activitats més adients per treballar àrees com la història, la geografia, la literatura, la llengua, l'art i la plàstica.

.....

ACTIVITATS SOBRE EL CONTEXT

1. Aquest espectacle no s'emmarca en un context històric concret, el que fa que sigui totalment atemporal, durant l'espectacle hi ha diverses escenes i cadascuna d'elles la podria localitzar en un espai de temps i lloc concrets.

Recorda en quantes escenes es divideix aquest espectacle, i descriu-les?

2. En l'espectacle pots trobar moltes corrents artístiques diferents, algunes d'elles les hem comentat en aquest dossier, quines serien? Com les descriuries? Com definiries l'estil artístic d'aquest espectacle?

© fotos d'assaig Ros Ribas

RELACIONADES AMB L'ESCENOGRAFIA

Cada obra de teatre transmet moltes informacions simultànies a través dels diferents llenguatges escènics. Els decorats, el vestuari o la música, entre d'altres, formen part d'aquesta posada en escena. El director fa una determinada lectura de l'obra i, conjuntament amb el seu equip, pren unes opcions estètiques.

© fotos d'assaig Ros Ribas

.....

ACTIVITATS SOBRE L'ESCENOGRAFIA

1. Com has vist, l'escenografia d'aquest espectacle és molt espectacular, la Sala Fabià Puigserver ens permet fer grans muntatges gràcies a les seves dimensions. Pel que fa els espectacles d'en Carles Santos, normalment tenen una escenografia exuberant, busca altres espectacles d'en Carles Santos que s'apropin a aquesta escenografia, i enumera'ls. Quins són els elements escenogràfics que t'han cridat més l'atenció? Digues per què. Que t'evoquen?

2. Creus que hi ha algun dels elements escenogràfics que tingui més protagonisme al llarg de l'obra? Digues quin és i raona la teva resposta.

3. L'escenografia ens ajuda a endinsar-nos a l'espectacle. Creus que és una escenografia contemporània o d'època? Que creus que ens vol dir Santos amb aquesta escenografia?

© fotos d'assaig Ros Ribas

RELACIONADES AMB LA POSADA EN ESCENA

El llenguatge és la capacitat de l'ésser humà de comunicar-se utilitzant un sistema de signes. Una llengua o idioma és una representació particular d'aquesta capacitat. Hi ha molts tipus de comunicar, entre d'ells els llenguatges artístics, com poden ser el teatre, el cinema, la música, l'art, la literatura. Aquests llenguatges molt sovint tenen punts en comú, i fins i tot es complementen.

© fotos d'assaig Ros Ribas

ACTIVITATS SOBRE LA POSADA EN ESCENA

1. El vestuari és un dels elements que formen part de la posada en escena, en aquest espectacle com has vist té una gran importància, descriu el vestuari dels personatges que t'han cridat més l'atenció, quins són els colors predominants? Els pots relacionar amb alguna obra d'art pictòrica? Descriu com és el vestuari de les diferents escenes de l'espectacle.

2. La il·luminació i la música també són elements que conformen la posada en escena. Digues quin tipus d'il·luminació s'utilitza per recrear els diferents moments de l'obra i quins són els sons o la música que relacionaries amb cada personatge. Descriu-los. I en aquest cas els personatges canten *acapella*, que vol dir això? Busca informació sobre aquest terme.

RELACIONADES AMB ELS PERSONATGES

Els personatges, la gran majoria de vegades, són els qui porten el pes de l'obra. Cada un té una presència concreta, un vestuari, uns moviments, una gesticulació singulars. Tal i com succeeix a la vida real, els personatges no són estàtics, tenen una evolució, una transformació, però cada un té el seu rol.

© fotos d'assaig Ros Ribas

.....

ACTIVITATS SOBRE ELS PERSONATGES

1. Com has vist, a l'obra hi apareixen diversos personatges. Recordes quans personatges hi apareixen? Enumera'ls. I descriu la personalitat de cada un d'ells.

Hi ha personatges que fan més d'un paper, un personatge que no canta ni parla en tot l'espectacle, un altre que recita, etc? Descriu aquests personatges i les situacions que viuen.

2. Com has pogut comprovar, en aquesta obra es barregen situacions diverses i també hi ha llenguatges diferents. Defineix aquestes situacions i quin tipus de llenguatges utilitzen aquests personatges.

RELACIONADES AMB EL MATERIAL GRÀFIC

Aquesta fotografia és obra del mateix Carels Santos. Observa-la i busca quin és el possible significat que pot tenir.

Què t'evoca? Amb que la relacionaries? Descriu-la.

© foto de Carles Santos